

SKUPŠTINA CRNE GORE

Predsjedniku

Aleksi Bečiću

CRNA GORA
SKUPŠTINA CRNE GORE

PRIMLJENO:	20. 12	20. 21	GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	07-1/21-1/4		
VEZA:			
EPA:	252 XXVII		
SKRAĆENICA:			PHILOG:

Na osnovu člana 148 Poslovnika Skupštine Crne Gore, na Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o autorskom i srodnim pravima, podnosimo sljedeće amandmane:

AMANDMAN 1

U Predlogu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o autorskom i srodnim pravima („Sl. list CG“, br.37/11 i 53/16), u članu 45, kojim je izmijenjen član 173, u stavu 2 poslije riječi: „sa obrazloženjem“, brišu se riječi: „i dostavi ga pisanim putem subjektima iz stava 1 ovog člana“.

Obrazloženje

Predloženim članom 173 stav 2 propisano je sljedeće:

„Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava dužna da pripremi i sa pozivom iz stava 1 ovog člana na svojoj internet stranici objavi nacrt zajedničkog sporazuma, sa obrazloženjem, i dostavi ga pisanim putem subjektima iz stava 1 ovog člana.“

Smatram da je propisivanje dostavljanja nacrta zajedničkog sporazuma sa obrazloženjem pisanim putem svim subjektima iz stava 1 ovog člana (udruženja korisnika, individualni korisnici i udruženja privrednika), praktično neizvodljivo iz objektivnih razloga, jer kolektivna organizacija ne raspolaže u svakom trenutku podacima o svim individualnim korisnicima. Ovo sa razloga što ne postoji obaveza nadležnih javnopravnih organa da dostavljaju kolektivnim organizacijama takve podatke (o osnivanju i gašenju ovih subjekata), već ih iste pribavljaju provjerama na terenu, preko angažovanih akvizitera. Svakodnevno se osnivaju novi privredni i drugi subjekti koji su obveznici plaćanja

naknade za korišćenje autorskih djela, naročito autorskih muzičkih djela, dok se, sa druge strane, veliki broj tih subjekata gasi, pa je ovu zakonsku obavezu nemoguće sprovesti iz objektivnih razloga.

Sasvim je dovoljno propisati dužnost kolektivne organizacije da na svojoj internet stranici objavi nacrt Zajedničkog sporazuma, sa obrazloženjem, a može se razmisliti da se propiše obaveza kolektivne organizacije da taj nacrt objavi i u najmanje jednom štampanom mediju koji se distribuira na teritoriji Crne Gore.

AMANDAN 2

Član 47, kojim je poslije člana 174 dodat novi član 174a - „Izmjena tarifa“, briše se.

Obrazloženje

Predloženim članom 174a propisano je sljedeće:

„Ako se tarifa utvrđena u skladu sa čl.172 i 173 ovog zakona primjenjuje najmanje godinu dana, udruženje korisnika i organizacija za kolektivno ostvarivanje prava mogu inicirati utvrđivanje nove sporazumne tarife preko Ministarstva, koje može naložiti organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava da pripremi nacrt sporazumne tarife u roku od 30 dana od dana dostavljanja naloga Ministarstva.

U slučaju iz stava 1 ovog člana primjenju se odredbe čl.171 do 173 i člana 174 stav 4 ovog zakona.

Ministarstvo će na zahtjev udruženja korisnika i organizacije za kolektivno ostvarivanje prava pokrenuti postupak preispitivanja privremene tarife i donijeti novu, odnosno izmijeniti postojeću privremenu tarifu ako utvrdi da je privremena tarifa u suprotnosti sa odredbama ovog zakona.

Ministarstvo može pokrenuti postupak iz stava 3 ovog člana i po službenoj dužnosti.“

Navedene odredbe su u suprotnosti sa osnovnim konceptom ostvarivanja i zaštite autorskog i srodnih prava i Zakonom o autorskom i srodnim pravima, jer se Zajednički sporazum iz čl.172 i 173 Zakona o autorskom i srodnim pravima zaključuje između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja korisnika (čl.172 st.1), odnosno između kolektivne organizacije i jednog korisnika predmeta zaštite, ako samo taj korisnik u Crnoj Gori obavlja djelatnost u kojoj se koriste predmeti zaštite (čl.172 st.3). Dakle, radi

se o slobodi ugovaranja navedenih subjekata, koja je sasvim legitimna, jer su autori i imaoi srodnih prava vlasnici tih autorskih i srodnih prava i imaju potpuno legitimno pravo da sa istima raspolažu na način kako oni to žele, dok su, sa druge strane, korisnici, kao obveznici plaćanja naknade za korišćenje autorskog i srodnih prava takođe legitimni ugovarači Zajedničkog sporazuma. Obje ugovorne strane mogu u svako vrijeme pokrenuti postupak preispitivanja Zajedničkog sporazuma, bez bilo čijeg posredovanja, pa i nadležnog ministarstva. To, takođe, spada u slobodu ugovaranja.

Naime, Zajednički sporazum, kao saglasnost volja autora i imalaca srodnih prava, prema međunarodnim standardima u ovoj oblasti ima prednost u odnosu na Privremenu tarifu iz člana 174, tako da se ne može se uvođenjem jednogodišnjeg preispitivanja Zajedničkog sporazuma, uz davanje ovlašćenja nadležnom ministarstvu da naloži kolektivnoj organizaciji da sačini „nacrt sporazumne tarife“ derogirati primjena instituta Zajedničkog sporazuma i izvršiti njegovo prevođenje u Privremenu tarifu.

Kada je u pitanju preispitivanje Privremene tarife iz stava 3 predmetnog člana, takođe smatram da je isto neusklađeno sa propisima i kao takvo apsolutno neprihvatljivo, jer Privremenu tarifu donosi to isto ministarstvo koje treba sad da je preispituje i to u dijelu da li je Privremena tarifa „u skladu sa zakonom“. Pa valjda je Ministarstvo vodilo računa prilikom njenog donošenja da je ista u skladu sa zakonom. Ako bismo prihvatili ove odredbe, onda bismo svi bili saučesnici aboliranja od odgovornosti svih budućih slučajeva postupanja suprotno zakonu od strane državnih činovnika koji učestvuju u donošenju Privremene tarife. To bi, prije svega, bilo suprotno Ustavu CG i Zakonu o državnim službenicima i namještenicima.

POSLANICE

Marta Šćepanović

Suzana Pribilović

Jovanka Laličić